

770.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 5 listopada 1931 r.

w sprawie częściowej zmiany ustawy z dnia 22 lipca 1925 r. o uregulowaniu obrotu cukrem na obszarze Rzeczypospolitej.

Art. 1. Ustawa z dnia 22 lipca 1925 r. o uregulowaniu obrotu cukrem na obszarze Rzeczypospolitej (Dz. U R. P. Nr. 90, poz. 630) ulega następującym zmianom:

1) Art. 7 ustawy otrzymuje brzmienie:

„Cukrowniom wolno będzie odstępować swe udziały w kontyngencie zasadniczym i zapasowym, jak również w wypadku, przewidzianym w art. 12 niniejszej ustawy, w kontyngencie eksportowym w całości lub w części, innym cukrowniom na warunkach, przewidzianych w rozporządzeniu wykonawczem do niniejszej ustawy”.

2) Art. 12 ustawy otrzymuje brzmienie:

„Cukier, nie objęty kontyngentem zasadniczym ani zapasowym, może być wypuszczony z cukrowni na rynek wewnętrzny do spożycia jedynie za opłatą podatku spożywczego w wysokości, ustalonej dla cukru, wprowadzonego do wolnego obrotu ponad ilość, określoną kontyngentem, i to dopiero po wyczerpaniu przypadającego w danym okresie ogólnego kontyngentu zasadniczego wszystkich cukrowni. Cukier taki może być wywożony zagranicę Rzeczypospolitej bez ograniczeń i opłat celnych.

Natomiast w razie zawarcia międzynarodowego porozumienia cukrowniczego w celu uregulowania eksportu cukru, i udziału w tem porozumieniu, za zgodą Ministrów Skarbu, Rolnictwa i Przemysłu i Handlu, polskiego przemysłu cukrowniczego, Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Przemysłu i Handlu będzie wyznaczał kontyngent eksportowy cukru w wysokości nie wyższej od przewidzianej dla polskiego eksportu w takim porozumieniu międzynarodowym. Rozdział kontyngentu eksportowego będzie dokonywany przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami Rolnictwa i Przemysłu i Handlu pomiędzy cukrownie, należące do takiego porozumienia międzynarodowego, a które będą czynne w danej kampanji na obszarze Rzeczypospolitej, proporcjonalnie do ich rzeczywistej produkcji. W tym wypadku będą obowiązywały następujące postanowienia:

a) w ramach uzyskanych udziałów w kontyngencie eksportowym cukrownie będą mogły wywozić cukier zagranicę bez żadnych ograniczeń;

b) cukier, wyprodukowany ponad kontyngent zasadniczy, zapasowy i eksportowy, jak również cukier, wyprodukowany przez cukrownie, nie posiadające udziału w kontyngencie eksportowym, będzie podlegał przy wywozie zagranicę opłacie w wysokości 100 zł. od każdych 100 kg.;

c) udział w kontyngencie eksportowym, nie wykorzystany przez cukrownie w okresie, na który

został przeznaczony, będzie wygasł z upływem tego okresu”.

3) Art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Przekroczenia ustawy niniejszej oraz wydanych na jej podstawie przepisów będą karane grzywną do 200.000 zł.”

Art. 2. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrami Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Skarbu: *Jan Pilsudski*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Rolnictwa: *Leon J. Polczyński*